

BIPOLARNI POREMEĆAJ

Suočavanje s bipolarnim poremećajem

Posljednjih godina čujem da se sve više ljudi identificira kao osobe s bipolarnim poremećajem. Mnogima su psihijatri dijagnosticirali ovaj poremećaj i kao rezultat toga oko vrata nose etiketu kao lanac koji opisuje njihovo emocionalno stanje koje varira gore - dole. Bipolarni poremećaj se prije nazivao maničnom depresijom, ali je prije nekoliko godina preimenovan. Danas se gotovo svatko tko se ponekad osjeća dobro, a ponekad potišteno označava kao osoba s bipolarnim poremećajem. Na neki način, ovo je samo dio ljudskog stanja; postoji prirodan emocionalni ciklus svojstven tijelu koji varira gore - dole. S druge strane, emocionalni usponi i padovi mogu biti preuveličani kod nekih ljudi iz raznih razloga.

Važno je prepoznati da je većina lijekova koji se danas propisuju namijenjena liječenju simptoma, a ne problema. Ako osoba ode u ustanovu zbog depresije, liječnici će joj dati lijekove kako bi ublažili uočene simptome, ali to ne dopire do korijena problema, a to je zašto se ta osoba osjeća potišteno. Ideja da smo kemijski neuravnoteženi donekle je pogrešna. Ne postoji kemijski test koji bi se mogao provesti da bi se identificirala depresija ili anksioznost, iako znamo da postoje određene kemikalije koje se oslobađaju tijekom ovih razdoblja koje pridonose tim osjećajima; zašto naša tijela oslobađaju te kemikalije je pravo pitanje. Je li to doista fiziološki problem, kao što je oštećeni organ ili žlijezda, ili je to više reakcija na druge podražaje?

Siguran sam da će odgovor koji ćete dobiti ovisiti o tome koga pitate i kakav on ili oni imaju interes. Liječnik koji mora odgovarati odboru ili bolnici mora raditi u skladu sa zahtjevima svog poslodavca i unutar granica zahtjeva zdravstvenog osiguranja kako bi primio naknadu za svoje usluge. Često postoji pritisak na liječnike da brzo postave dijagnozu i brzo pokrenu liječenje koje će dati vidljive rezultate. Međutim, je li to u najboljem interesu pojedinca? Je li moguće da su problemi s kojima se suočavamo dublje povezani s našim duhovnim stanjem, a ne samo s našom kemijskom ravnotežom? Tvrdim da je upravo to istina. Ne kažem da netko ne može imati pravi fiziološki problem zbog stvarne fizičke bolesti ili zbog uklanjanja organa ili žlijezde iz nekog opravdanog razloga, pa se kemikalije sada moraju zamijeniti na umjetan način. No, kažem da su ti slučajevi rijetki, a korištenje kemikalija za

liječenje ljudi čija tijela inače ispravno funkcioniraju nije najbolji način za suočavanje s osjećajima. To je više manipulacija nego lijek.

U duhovnom smislu možemo vidijeti jedan obrazac u Bibliji u Jakovljevoj poslanici koji će nam pomoći da identificiramo pitanje osjećaja koji variraju gore - dole što i mnogi proživljavaju. Pogledajte to sa mnom, te u prvom poglavlju pročitajmo stihove 2-8.

"Braćo moja, smatrajte svom radošću kad upadnete u različita iskušenja, znajući da iskušavanje vaše vjere stvara strpljivost. Ali neka ta strpljivost bude savršena na djelu, da biste bili savršeni i potpuni, ne oskudijevajući ničim. Ako li kome od vas nedostaje mudrosti, neka je moli od Boga, koji svima daje velikodušno i ne predbacuje; i dat će mu se. Ali neka moli u vjeri, ne kolebajući se ništa. Jer onaj koji se koleba nalik je morskom valu koji vjetar tjera i baca amo tamo. Jer takav čovjek neka ne misli da će nešto primiti od Gospodina. Neodlučan čovjek je nepostojan na svim svojim putevima."

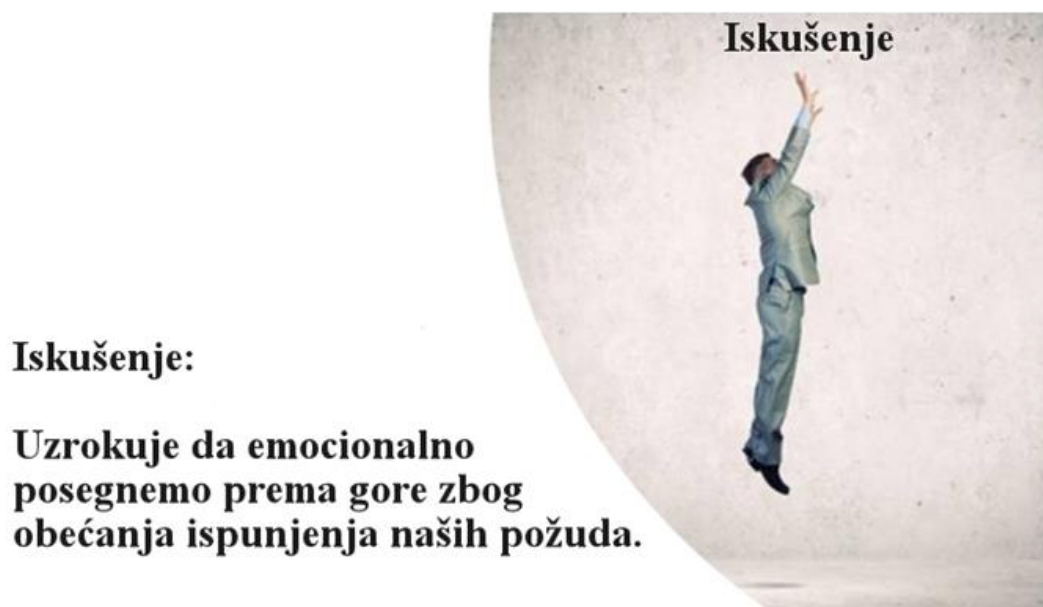
Primijetite nekoliko stvari u ovom opisu. Kolebljiva ili neodlučna osoba tjerana i bacana gore - dole bez kontrole. Oni su bacani amo tamo, kaže Biblija ovdje, i nemaju sposobnost da sami postignu stabilnost. Ako ste ikada bili u čamcu za vrijeme oluje, razumjet ćete sliku koja se ovdje koristi. Vi ste podložni kretanju valova, vaš se brod kreće gore - dole vezano s kretanjem mora. Ovo je zanimljiv opis koji izgleda dobro odgovara opisu nekoga tko se naziva osoba s bipolarnim poremećajem: oni su emocionalno bacani gore - dole bez mogućnosti kontrole svog emocionalnog stanja. Nije da ne žele imati kontrolu, samo se čini da je ona izvan njihovog dosega. U čamcu netko može doživjeti morsku bolest, fizičko stanje koje je rezultat neprestanih nemira. Možete čak uzimati lijekove za rješavanje tog problema, ali pravi je lijek otploviti iz nemirnog mora i vratiti se u mirno more. U određenom smislu, to je ono što se događa kada se osoba izvuče iz svog okruženja i smjesti u osamu kao što je bolnica. Nemir zbog kojeg ste bili bolesni je uklonjen, a uklanjanje životnih stresova omogućuje da se vaše more smiri.

Dovoljno je reći da je svjetovni pristup liječenju ovih uspona i padova korištenje kombinacije lijekova, hospitalizacije (u svrhu izolacije), a zatim savjetodavne terapije. To nije mnogo drugačije od onoga što biste mogli dobiti ako dobijete morsku bolest: lijekove s draminom, hospitalizaciju ili izolaciju izvan broda, a zatim vas netko mora uvjeriti da se vratite na brod. Stoga je usporedba bipolarne i morske bolesti vrlo prikladan model.

Obratimo sada pažnju na ono što uzrokuje da se naš život pokreće na takav način da stvara uspone i padove o kojima smo razgovarali.

U tekstu koji smo spomenuli u Jakovu vidimo dva pokretačka čimbenika: iskušenja i kušnje. Svaki od njih funkcionira na malo drugačiji način.

Iskušenja su pokušaj da se vas odvuče od vjere mamljenjem kroz naše požude. Tjelesne požude su neumoljive, a čak su i one stvari za koje znamo da ih treba izbjegavati uvijek pred nama. Kad je Isus bio iskušavan na gori, suočio se s iste tri vrste iskušenja na koje nas Ivan upozorava u [1. Ivanovoj 2:16](#) "Jer sve što je u svijetu, požuda tijela i požuda očiju i oholost života, nije od Oca, nego od svijeta." Iskušenje povlači naše požude kako bi nas odvela od Oca u svijet. Ovdje je prikazano kao podizanje vala ne zato što nas uzdiže, već zato što je to podizanje vladavine tijela u našim životima. Rečeno vam je da možete upravljati vlastitim životom, možete imati vlastite želje, možete napustiti vjeru koju imate u Boga i prepustiti vlastitom tijelu kontrolu. Upravo onda kad su Adam i Eva posegnuli prema

plodu stabla u vrtu, pali su; tako je i u našim životima. Iskušenje nikada ne donosi plod ispunjenja u našim životima koji obećava, nego nas uvijek ostavlja praznima iznutra i lišenima zadovoljstva. Međutim, čudno, nastavljamo juriti za njegovim uzaludnim obećanjem uništenja naših duša. Kad bismo samo imali ono za čim naša duša žudi, tada bismo bili sretni, tada bismo bili zadovoljni, tada bismo bili... Neprestana jurnjava za našim požudama siguran je plan za stalna previranja u našim životima i nikada neće pružiti stabilnost jer požude nisu nikad zadovoljene; uvijek postoji nešto više za zadobiti i nikada ne možemo zadobiti sve.

Kušnje su, s druge strane, pokušaj da nas navedu da preispitamo valjanost i sigurnost naše vjere.

To se događa kada počnemo preispitivati svoju vjeru ili pouzdanje te postajemo skloni nemiru zbog naših okolnosti. Salomon piše u [Izrekama 14:26](#), "*U strahu GOSPODNJEM je jako pouzdanje, i djeca njegova imat će utočište.*" Dok kušnje bjesne protiv nas, one udaraju na temelje naše vjere, pokušavajući otrgnuti sidro koje nas drži u oluji. Sotona nas voli odvojiti od naše vjere, jer tada smo potpuno podložni valovima iskušenja i kušnje. To je istina ne samo s obzirom na našu vjeru u Boga, već i u odnosu na bilo koje pouzdanje koje ljudi mogu imati.

Nespašena osoba se možda pouzdala u svoju obitelj, svoje obrazovanje, svoju karijeru, svoje talente ili mnoge druge stvari. Sve dok se te stvari čine stabilnima i jakim, imat će možda malo problema s drastičnim naletima emocija. Međutim, čim im se ti temelji počnu urušavati, početak će

lutati. Ljudi za koji se čini da su stabilni dulje vrijeme, a odjednom ih pogodi emocionalna nestabilnost, njih karakterizira ovaj problem. Netko bi mogao biti u iskušenju te reći da kršćanin, zbog svoje vjere u Boga, nikada ne bi trebao imati takvo iskustvo, taj je zaboravio da većina ljudi ima dobar broj pouzdanja na koja se oslanja u životu, jednako kao i vjernici. Recite mi, kad bi vaš bračni drug danas umro, možete li izjaviti da ne biste imali emocionalnu traumu? Ako je tako, onda je vaš brak vjerojatno u problemu. Naravno, tu je

Iskušenje:

Mamljenje kako bi napustili svoju vjeru

Kušnja:

Gura vas prema dolje jer napada temelje vaše vjere.

nada da je naša vjera u Boga jaka i da ćemo prebroditi takvu kušnju. Upravo iz tog razloga Bog dopušta kušnje: da nam pomogne da vidimo koliko vjere imamo, ili da vidimo točno mjesto gdje je naša vjera u tom trenutku.

Činjenica da iskušenja i kušnje djeluju na suprotne načine prikazana je u [Jakovljevoj 1:9-11](#).

"Neka se brat niska položaja hvali svojim uzvišenjem, a bogati svojim poniženjem; jer će proći kao cvijet trave. Jer sunce izlazi sa svojom žegom i isušuje travu te cvijet njezin otpada, a ljepota lica njegova propada; tako će i bogati uvenuti na svojim putevima."

Primijetite da u oba slučaja postoji kretanje. U prvom od onog što je nisko do uzvišenog položaja, a u drugom od onog što je visoko do niskog položaja. Iskušenje je uspon, a kušnje su pad. Svi su jednaki u činjenici da će biti u iskušenju ili kušnji, ovisno o tome gdje se nalaze u životu ili u različitim područjima života. Osoba koja je siromašna bit će iskušana imetkom i uzvišenim položajem, pa čak i ohološću glede svoje osobnosti kao da je nešto sama napravila. Ipak na neki način, kada se osoba osjeća da je na vrhu svijeta, kušnje koje su protiv nas pokušat će nas srušiti. Pitanje je kako izdržati životne uspone i padove s kojima ćemo se svi suočiti? Kako podnosite iskušenja koja vas žele uzvisiti i kušnje koje vas žele deprimirati?

Biblija je tu vrlo jasna: stabilizirajući čimbenici u ovom procesu su vjera i strpljenje.

Vjera se može opisati kao jednostavno pouzdanje ili sigurnost da je nešto istina ili da djeluje. Svrha iskušenja i kušnji je pomoći nam odrediti gdje je naša vjera prava, a gdje lažna. Prava vjera proizvodi strpljenje kad se suočimo s iskušenjima i kušnjama; lažna vjera, međutim, proizvodi licemjerje koje se otkriva kada se suočimo s istim problemima. Kroz Jakovljevu poslanicu ovo je pitanje predstavljeno na različite načine. Obrazac koji postaje jasan jest da ako počnete s istinskom vjerom, to će proizvesti zamjetnu funkciju ili rad, koji će zauzvrat proizvesti osjećaje ili naklonosti koji prate našu vjeru.

Važno je razumjeti ovaj obrazac: sigurnost proizvodi radnje koje proizvode naklonost, ili vjera proizvodi funkciju koja proizvodi osjećaje. Ovo je ispravan pogled na život kakav se vidi u Jakovljevoj poslanici. Međutim, ako vjeru brkamo s osjećajima, kao što je to često slučaj, ako tražimo osjećaj umjesto da temeljimo svoja uvjerenja na određenom pouzdanju, tada nećemo postići iste rezultate. Jer će osjećaji koji inače proizvode djela proizvesti frustraciju. Ako se naši postupci temelje na našim osjećajima ili potrazi za osjećajima, tada nećemo imati iste rezultate. Rezultat toga bit će licemjerje, o čemu se opširno govori u Jakovljevoj poslanici.

Primijetite kontrast između prave vjere i licemjerne vjere počevši od [Jakovljeve 1,22](#)

- Slušanje nasuprot činjenju – 1:22-25
- Prava vjera nasuprot ispraznoj vjeri – 1:26-27
- Respektiranje Boga nasuprot respektiranja ljudi – 2:1-10
- Osobna poslušnost nasuprot osuđivanja drugih – 2:11-13
- Suosjećanje nasuprot zanemarivanja – 2:14

Zato Jakov uči da pravu prirodu naše vjere ne otkriva ono što govorimo, već ono što činimo. Kao što smo ranije rekli, prava vjera proizvodi djela koja su očita u svojoj naravi. Međutim, lažna vjera, ona koja je samo u riječi, jedino kad je suočena s iskušenjem i kušnjama, bit će dokazana pogreškom koju proizvodi i takva će se vjera srušiti kad se suoči s iskušenjima i kušnjama. Jakov to govori na ovaj način u 2. poglavlju, stihovi 17-26.

"Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je sama po sebi. Ali, reći će netko: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela! Pokaži mi svoju vjeru bez svojih djela, a ja ću ti svojim djelima pokazati svoju vjeru." Ti vjeruješ da je Bog jedan? Dobro činiš! I đavli vjeruju, i drhte. Ali hoćeš li shvatiti, o čovječe isprazni, da je vjera bez djela mrtva? Zar se Abraham, otac naš, nije opravdao djelima kad je na žrtvenik prinio Izaka, sina svojega? Vidiš li da je vjera djelovala zajedno s njegovim djelima i po djelima se vjera usavršila? I ispunilo se Pismo koje kaže: Povjerovao je Abraham Bogu i uračunalo mu se kao pravednost pa je bio nazvan prijateljem Božjim. Vidite, dakle, da se čovjek opravdava djelima, a ne samo vjerom. Nije li se tako djelima opravdala i Rahaba, bludnica, kad je primila glasnike i izvela ih drugim putem? Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva."

Budući da je prava vjera snaga koja stvara stabilnost u našim životima, na čemu se ta vjera mora temeljiti?

Osobe koje nemaju pouzdanja u Boga mogu svoje pouzdanje ili vjeru temeljiti na svojim sposobnostima, svojim voljenima, svojoj karijeri ili nekom drugom životnom faktoru koji su odabrale. Kada je njihovo povjerenje u taj čimbenik poljuljano, tada njihova stabilizirajuća sila nestaje i oni postaju bacani valovima iskušenja i kušnje. U konačnici, oni traže drugu stabilizirajuću silu za koju bi se mogli uhvatiti. To, naravno, nije ono što Bog želi jer sve što ćete naći na ovom svijetu je prolazno. Naše sposobnosti se smanjuju, naši voljeni umiru, naše karijere završavaju, gospodarstva se lome, društvo se mijenja; na ovom svijetu doista ništa nije sigurno. No, to ne znači da ne postoji nešto što može donijeti stabilnost našem

emocionalnom stanju, jer unatoč neizvjesnosti ovoga svijeta, postoji netko tko nadilazi ovaj svijet i nikada se ne mijenja. Ta je istina otkrivena u Jakovljevoj 1,17-18.

"Svako dobro darivanje i svaki savršen dar je odozgo i silazi od Oca svjetlosti kod koga nema promjene niti sjene zbog mijene. Po svojoj volji rodio nas je riječju istine da budemo posebna vrsta prvine njegovih stvorenja."

Boga ne pokreću pitanja ovoga svijeta. On je stalan, nikada se ne mijenja. Na tu istinu nas podsjeća posljednja knjiga Starog zavjeta. U [Malahiji 3:6](#) stoji: "Jer ja sam GOSPOD, ja se ne mijenjam, stoga vi sinovi Jakovljevi, niste zatrti!" Nema promjene u Bogu, On je isti jučer, danas i zauvijek prema [Hebrejima 13:8](#). Kao što Jakov kaže, nema promjenjivosti niti sjene zbog mijene. To znači da je On stabilan i dosljedan u svakom trenutku, i kao takav, možete ga se držati kada vas životni problemi pokušavaju baciti gore - dole. Ne samo da je sam Bog naš izvor pouzdanja, već prema stihovima iz Jakovljeve poslanice koje smo upravo vidjeli, riječ istine je postojana i Bog je koristi. To znači da možemo vjerovati Bibliji i imati pouzdanje da je istinita. Riječ Božja također se ne mijenja, ona je zauvijek nastanjena na nebu ([Psalam 119,89](#)) i možemo je držati u rukama.

Vjerujem da su dvije vrste darova o kojima se ovdje govori rezultat podnošenja iskušenja i kušnji. Dobar dar rezultat je svladavanja iskušenja. Kroz suočavanje s iskušenjem učimo što je dobro, a što zlo. Iskušavani smo da počinimo zlo i stoga smo u stanju jasnije prepoznati što je dobro. Učeći ovo, rastemo u strahu GOSPODNJEM. Često na početku, kad smo tek bili spašeni, ne možemo lako razumijeti što je dobro, a što zlo. Postoji nešto što radimo, a za što nismo svjesni da je zle prirode. Međutim, kad spoznamo istinu, suočavamo se s iskušenjem da nastavimo to činiti. Na ovaj način, dobar dar je Božji način otkrivanja puta uzrasta da budemo nalik na Krista. Kada odaberemo strah GOSPODNJI, odvajamo se od zla i iskušenja i bismo prigrlili dobro koje nam je Bog pokazao.

Savršen dar je prilika da se suočite s kušnjom, što može zvučati kao nategnuta ideja, ali pratite moje razmišljanje na trenutak. Već nam je rečeno u [Jakovljevoj 1,3-4](#): "... znajući da iskušavanje vaše vjere stvara strpljivost. Ali neka ta strpljivost bude savršena na djelu, da biste bili savršeni i potpuni, ne oskudijevajući ničim." Ovdje učimo da se usavršavamo učenjem strpljivosti, a strpljivost učimo kušnjama, pa onda možemo zaključiti da su kušnje dar usavršavanja ili drugačije rečeno one su dar koji nas usavršava. Pogrešno nam je rečeno da se bojimo kušnji i da ih pokušamo izbjeći ili izaći iz njih što je prije moguće, ali zašto bismo se bojali onoga što nam je Bog jasno rekao da će nas učiniti savršenima u njemu? Nisam tu čudan, shvaćam da su kušnje teške i neugodne, ali zar ne želite biti savršeni u Kristu? Zar ne želite njemu donijeti slavu? To se može u većoj mjeri dogoditi samo kada prihvatite da su kušnje način usavršavanja vaše vjere, što ih čini darom.

Alternativa pouzdanju u Boga i njegovu Riječ je pouzdanje u ovaj svijet i vlastito razmišljanje. Iako bismo mogli zadržati fasadu vjere neko vrijeme, no kada dođu životna iskušenja i kušnje, istina će se otkriti. Jedan od prvih dokaza je li naša vjera prava je naš govor. Iz tog razloga Jakov provodi toliko vremena baveći se našim riječima u trećem poglavlju. Kada na svoja usta govorimo dvojako, i dobro i ružno, to je pokazatelj da ispod površine postoji nestabilnost. Možete pokušati sakriti koliko god želite, ali ono što je u srcu izaći će na usta; ne možeš to zauvijek skrivati. Tvoja usta otkrivaju nepravdu srca.

**“...nego su nepravde vaše razdvojile vas i Boga vašega, i grijesi su mu
vaši lice zaklonili od vas da ne čuje.”** **Izaija 59,2**

Nepravda (bezakonje) nije samo grijeh u općem smislu, to je zapravo stav vašeg srca bilo da je pozitivan prema zlu ili negativan prema pravednosti. To je kako se stvarno osjećate iznutra u vezi toga. [Izaija 59:2](#) kaže: “...nego su nepravde vaše razdvojile vas i Boga vašega, i grijesi su mu vaši lice zaklonili od vas da ne čuje.” Primijetite da je odvojenost ovdje stvorena našom nepravdom te je grešni prijestup onaj koji rezultira tako da je Božje lice zaklonjeno od nas. Često se u priznavanju grijeha bavimo samim prijestupom, ali istovremeno zadržavamo grešni stav koji do njega vodi. Sjećam se da sam se godinama pitao zašto uvijek iznova padam u isti grijeh, a možda i vi imate isto pitanje. Odgovor je prilično jednostavan. Razlog zašto padate u taj grijeh je taj što ste stvorili pravu atmosferu da se on pojavi. Nepravda vašeg srca je ono što vas čini ranjivim na prijestup. Suočavanje samo s grešnim činom samo po sebi nikada neće dugoročno ukloniti problem. Neka infekcija se može manifestirati na mnogo različitih načina, ali ako liječite samo simptome, tada ćete postati bolesniji. Morate napasti izvor zaraze ako želite povratiti zdravlje. Tako se i mi često bavimo simptomima nekih djela te se tako ne uspijevamo pozabaviti ishodištem nepravde, zbog čega ne možemo trajno ukloniti grijeh.

Možete staviti vanjski izgled pravednosti, ali nepravda vašeg srca će na kraju doći do izražaja i najčešće će se to manifestirati u vašim riječima. U [Jakovu 3:6](#) kaže: “A jezik je vatra,

svijet nepravde. Tako je jezik smješten među našim udovima; on kalja cijelo tijelo te zapaljuje i tijekom života, a zapaljen je od pakla."

Postoje dva različita problema koja se otkrivaju kroz jezik, a koji su skriveni u srcu, u skladu s [Jakovljevom 3:14-16](#).

"Ako li imate gorku zavist i svadljivost u svome srcu, ne hvalite se i ne lažite protiv istine! Takva mudrost ne silazi odozgo, nego je zemaljska, putena, đavolska. Jer gdje je zavist i svađa, ondje je nered i svako zlo djelo."

Prvi problem koji otkriva jezik je zavist.

Iz biblijske perspektive, ljubomora je želja da se zaštiti ono što vam s pravom pripada, dok je zavist želja da se posjeduje ili uništi ono što s pravom pripada nekom drugome. Zavist gleda na druge koji nešto imaju, i umjesto da ljudi budu motivirani da to sami zarade, zavist uzrokuje da jednostavno žele da se drugima umanju ono što oni imaju. Zavist, kada se otkrije u vašem srcu, pokazatelj je da ste pogrešno usmjerili svoju vjeru na vlasništvo ili položaj. Žudnja za tim stvarima zauzela je prvo mjesto u vašem srcu i vjerujete da biste bili ispunjeni ili stabilni u životu kada biste imali ono što ta druga osoba ima. Na ovaj način, zavist je znak da je vaša vjera pogrešno usmjerena i može biti središnji razlog nestabilnosti u vašem životu. O tome ću se pozabaviti mnogo detaljnije u sljedećem poglavlju.

Drugi problem koji otkriva jezik je onaj koji se tiče svađe.

Osoba može jednostavno biti svadljiva te ispunjena svađom u svom srcu i kao rezultat toga odbacuje odnose i uništava institucije. Mnoge domove, crkve i radna mjesta uništio je netko tko jednostavno ima duh svađe u sebi. Osoba s ovakvim stavom neće ništa popustiti, naizgled mora biti u pravu što je često dovodi u sukob s drugima. Svađaju se oko svega i svačega te osjećaju očajničku potrebu ispravljati sve ostale.

Jedno što primjećujem je da nam je rečeno u prvom stihu trećeg poglavlja, "neka vas ne bude mnogo učitelja". To znači da ne bismo trebali pokušavati učiti sve ostale. To može biti karakteristika onih koji su u emocionalnom usponu, u tim trenucima mogu misliti da sve znaju i da će svima drugima pokazati kako se to radi. Ovo je pokazatelj nekoga tko je odbacio svoju vjeru da ona bude u Bogu i postavio je u sebe. Takvi su ispunjeni ohološću vlastite osobnosti. Nitko nije uvijek u pravu, nitko ne zna sve, ali svadljiva osoba misli da je u pravu, premda i ponekad govore drugačije, upravo to pokazuju njihovi postupci i stavovi. Osjećaju da imaju ne samo pravo, nego i odgovornost ispravljati druge kada smatraju da su oni u krivu. Ovakve svađe u konačnici uzrokuju da se takve osobe osjećaju izolirano, a budući da drugi neće potvrditi njihova uvjerenja, to ih dovodi do velikog razočaranja.

Ove dvije temeljne nepravde dokaz su pogrešnog pouzdanja ili vjere koji proizvode emocionalno stanje koje je podložno drastičnim promjenama uspona i padova dok se osoba suočava s iskušenjima i kušnjama. Kako biste se ispravno nosili s olujnim vjetrovima iskušenja i kušnji, prvo se morate pozabaviti ovim temeljnim problemima. Prepoznajem da mnogi koji su u ovom stanju misle da je njihova vjera u Boga ispravna, ali prema Bibliji prisutnost ovih unutarnjih nedjela jasan je pokazatelj da su izgubili istinsku vjeru koju su možda nekada imali. Obratite pažnju na to da Sveto pismo kaže da takva mudrost gdje je zavist i svađa nije od Boga, već suprotno. Ovdje se kaže da su zavist i svađa zemaljski, puteni i đavolski. Drugi način da se to kaže je da su od svijeta, tijela i đavla.

Prečesto opravdavamo te krive stavove lažnom poniznošću ili jednostavno lažnom samopravednošću. Kako biste se nosili s ovim problemima, morate to priznati i napustiti nepravdu zavisti i svađe te povratiti svoju izgubljenu vjeru natrag k ispravnom temelju vjere u Boga i u njegovu Riječ. Tada se možete početi nositi s iskušenjima i kušnjama na pravi način. Da biste saznali više o ovome, kontaktirajte nas.